

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wypłaceniu przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania kwoty różnicy między świadczeniami rodzinnymi w przypadkach, w których osoba uprawniona do zasiłku rodzinnego — podobnie jak drugi rodzic — jest zatrudniona w Szwajcarii jako pracownik transgraniczny i tam otrzymuje na rzecz swoich dzieci mieszkających w państwie członkowskim miejsca zamieszkania świadczenia rodzinne, które są mniejsze niż zasiłek rodzinny przewidziany w państwie członkowskim zamieszkania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. L 149, s. 2 (polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 01 s. 35–82), w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., Dz.U. L 28, s. 1, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., Dz.U. L 117, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 23 marca 2012 r. — Goldbet Sportwetten GmbH przeciwko Massimowi Sperindeowi

(Sprawa C-144/12)

(2012/C 184/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Goldbet Sportwetten GmbH

Strona pozwana: Massimo Sperindeo

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (rozporządzenia nr 1896/2006) powinno się interpretować w ten sposób, że w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty należy także stosować art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽²⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenia nr 44/2001) w przedmiocie uzasadnienia jurysdykcji sądu poprzez wwanie się pozwanego w spór?

2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

czy art. 17 rozporządzenia nr 1896/2006 w związku z art. 24 rozporządzenia nr 44/2001 powinno się interpretować w ten sposób, że wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty skutkuje wdnaniem się w spór, jeżeli nie jest w nim podnoszony brak jurysdykcji sądu wydania?

3) W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

czy art. 17 rozporządzenia nr 1896/2006 w związku z art. 24 rozporządzenia nr 44/2001 powinno się interpretować w ten sposób, że wniesienie sprzeciwu ewentualnie uzasadnia jurysdykcję poprzez wdnanie się w spór wtedy, gdy podnoszone są w nim argumenty dotyczące istoty sprawy, ale nie jest podnoszony brak jurysdykcji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2001 L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 30 marca 2012 r. — Minister Finansów przeciwko RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

(Sprawa C-155/12)

(2012/C 184/05)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

Pytania prejudycjalne

1) czy unormowania wynikające z art. 44 i 47 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kompleksowe usługi w zakresie magazynowania towarów, obejmujące przyjmowanie towarów do magazynu, umieszczanie towarów na odpowiednich półkach magazynowych, przechowywanie tych towarów dla klienta, wydawanie towarów, rozładunek i załadunek oraz w stosunku do niektórych klientów przepakowywanie materiałów dostarczonych w opakowaniach zbiorczych do indywidualnych zestawów, są usługami związanymi z nieruchomościami, które opodatkowane są w miejscu, w którym znajduje się nieruchomość, zgodnie z art. 47 Dyrektywy 112;